

4^e zondag van de herfst Protestantse Gemeente Heerenveen, 12 oktober 2025

Mmf: it Kwartettekoar ulf Fieke van Tuinen

Piano: Sjoukje v/d Velde

Fluit: Anneke Dijkshoorn

Lektor kantate: Annemarie Bloemhof

It Kwartettekoar sjongt: 'De hertslach fan in stjer'

in kantate oer it ljocht dat altyd socht hat om ús lok

stilte

opening

V: God, u roept de dag wakker te worden;
u zegt de morgen dat ze de aarde mag wekken.

A: **Groot is uw naam, groot is uw liefde!**

V: De velden en de akkers zingen van vreugde,
de bomen klappen in de handen.

A: **Groot is uw naam, groot is uw liefde!**

V: Uw liefde en recht houden altijd stand,
fris als de morgen, zeker als de opgaande zon.

A: **Groot is uw naam, groot is uw liefde!**

zingen: **LB 212: 1,3,5** ('Laten wij zingend deze dag beginnen')

kyrie

gloria: **LB 8b: Frysk** ('Sjoch it ljocht, sjoch de nacht')

1 Sjoch it ljocht, sjoch de nacht,
sjoch de wûn-dere stjer-re-pracht,
ljoch-tsjes ûn-tel-ber ski-ne oer-al wei.
Hear, ik sjoch jo leaf-de el-ke dei.
Tank dat ik der wê-ze mei.

Hear de see, hear de rein,
hear se rûzjen sûnder ein,
drippen ûntelber falle oeral wei.
Hear, ik hear jo leafde elke dei.
Tank dat ik der wêze mei.

Rûk in blom, rûk in frucht,
rûk dy hearlik frisse lucht,
roken ûntelber sweve oeral wei.
Hear, ik rûk jo leafde elke dei.
Tank dat ik der wêze mei.

Fiel dyn hert, fiel dyn hûd,
fiel it triljen fan dyn lûd.
Minsken ûntelber komme oeral wei.
Hear, ik fiel jo leafde elke dei.
Tank dat ik der wêze mei.

lezing: Psalm 113 *(Psalm van de zondag – in een vertaling van Huub Oosterhuis)*

Zo hoog als Gij troont in uw hemel
 zo diep buigt Gij neer om te zien
 zo diep, om te zien deze aarde.

Zo wijd als het oosten en westen
 moge opklinken de lofzang.

Boven de drommen der volkeren uit
 zijt Gij verheven,
 hoog boven alle hemelen licht.

Niet de sterren,
 loven en prijzen uw naam.
 Maar mensen die uw naam volbrengen
 knielende bij hun noodlijdende naasten.
 Niet de opgaande zonnen
 niet de zacht schijnende manen
 maar uw dienstknecht-mensen
 die de vreemdeling tegemoet gaan

loven en prijzen uw naam.

Woont Gij in de hemel? Gij woont in hun harten -
 zij sjoeren de vernederden op uit de modder
 de verstotenen sjoeren zij op
 uit het stof van de aarde
 en nodigen hen aan hun tafels.

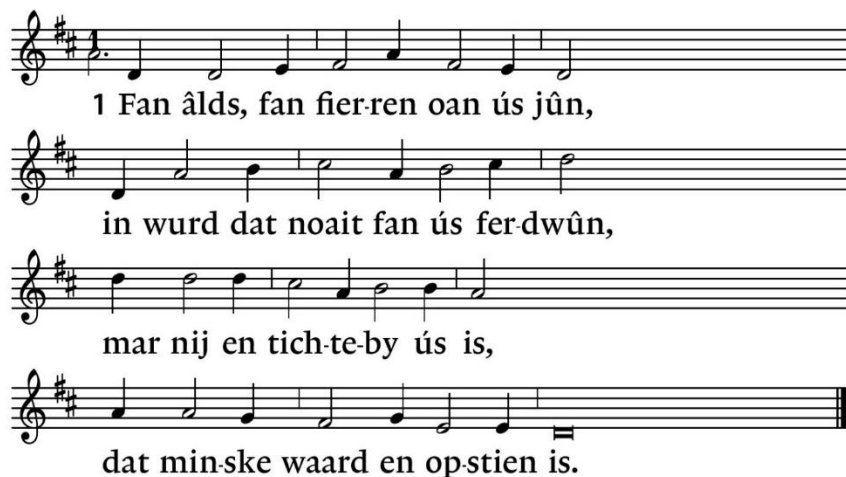
Vrouwen onvruchtbaar
 worden moeders van dochters en zonen.

Zij loven en prijzen uw naam

kantate 'De hertsclach fan in stjer'

zingen:

LB 326: 1,3,4,6 Frysk ('Fan âlds, fan fierren oan ús jûn')

1 Fan âlds, fan fier-ren oan ús jûn,
in wurd dat noait fan ús fer-dwûn,
mar nij en tich-te-by ús is,
dat mins-ke waard en op-stien is.

Dit wurd, it libbet yn in liet,
dat troch ús sjongen net fergiet,
as azem dy't ús libben skinkt,
as maitiid dy't ta bloeien bringt.

Dit liet fersteurt ús nachklik tij,
wy hearre_it kear op kear as nij.
It brekt de nacht sa swier en ticht,
in nije dei, in fiergesicht.

O wurd, o hoeder fan ús hert,
Jo hawwe ús ta sjongen set.
Jo namme seingje wy rûnom,
de God dy't is, dy't wie, dy't komt!

voorbede en Onze Vader

gezongen acclamatie:

LB 368g

(‘Adem van God’)

slotlied:

LB 1005: 1,4,5 ('Zoekend naar licht')

wegzending

gezongen zegen door It Kwartettekoar